

Тімбілдинг є дуже важливою частиною парадигми сучасної освіти, так як формує високу працездатність її учасників. Тому саме в освіті його потрібно впроваджувати в різних формах і найчастіше, адже все починається саме з навчання, тому вважаю за доцільне починати вчити студентів не боятись, а справлятися з поставленими задачами в ігровій формі та інтерпретувати гру на практичні ситуації. Даний метод дозволить сформувати впевнену конкурентоздатну особистість з високою продуктивністю праці.

Тімбілдинг є досить цікавим та невимушеним методом досягнення завдань, який взяли на озброєння перспективні та передові компанії світу, то чому б в коледжі не почати цей процес для підвищення рівня пристосованості студентів до різних практичних ситуацій

Список використаних джерел:

1. Голентовська О.С. Огляд зарубіжних та вітчизняних підходів до проблеми командотворення / О.С. Голентовська // Наука і освіта: науково-практичний журнал Південно-українського національного педагогічного університету ім. К.Д. Ушинського. – 2014. – № 5. – С. 24–30.
2. Ігор Козьяков, Інна Бевзюк, Концептуальні основи тімбілдингу в органах прокуратури // Науковий часопис Національної академії прокуратури України. – 2015. – № 3 – С. 51–59.
3. Тімбілдинг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>.

Чубрей О.С.

*кандидат історичних наук, доцент,
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича*

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ

Особистість учителя, його професійна компетентність, соціальна зрілість, духовне багатство на сьогодні виявляються найбільш значущими показниками забезпечення ефективності процесу навчання. Якість професійної підготовки майбутнього педагога є основним критерієм стану і результативності діяльності національної системи освіти

Теоретичні основи професійної підготовки майбутніх учителів в Україні стали предметом досліджень В. Бабич [1], Л. Бахмат [2], Л. Варги [3], С. Криштоф [4], Л. Нікітченко [5], О. Романишиної [6] та ін.

Предметом дисертаційного дослідження В. Бабич обрано підготовку майбутніх учителів до формування соціального здоров'я учнів основної школи [1]. Основними критеріями сформованості професійної готовності майбутніх учителів до формування соціального здоров'я учнів основної школи, на думку автора, є: науково-теоретична готовність студента (сукупність необхідних знань), практична готовність студента (сформованість

практичних умінь), психофізіологічна готовність студента (розвиток професійно важливих якостей) та психологічна готовність студента (усталена мотивація та усвідомлення потреби подальшого професійного розвитку у формуванні соціально здорових підлітків [1, с. 11-12].

Л. Варга досліджувала проблему формування комунікативної культури майбутніх учителів засобами інтерактивних технологій [3]. На думку автора, для успішної організації процесу формування комунікативної культури майбутніх учителів засобами інтерактивних технологій необхідно створити комплекс педагогічних умов, що включає: професійну спрямованість змісту фахових дисциплін, забезпечення суб'єкт-суб'єктної взаємодії в системі «викладач – студенти» та моделювання професійно спрямованих ситуацій [3].

Проблема формування професійної ідентичності майбутніх учителів засобами інформаційних технологій стала предметом дисертаційного дослідження О. Романишиної [6]. Автор наголошує на тому, що досліджуваний феномен займає особливе місце у професійній підготовці, оскільки виступає тим регулятором, що виконує стабілізуючу та перетворюючу функції, чим забезпечує орієнтацію студента у світі професій та професійній спільноті. На думку автора, професійна ідентичність виражається сукупністю особистісних характеристики студента, до якої віднесено усвідомлення: відповідності та співставлення своєї приналежності до професії педагога; уявлення про власну відповідність вимогам професії та співставленням себе з певним професійним образом. У структурі професійної ідентичності автором виділено сукупність компонентів та критеріїв їх сформованості, що включає: мотиваційний компонент (сформовані мотиви і цілі майбутньої професійної діяльності), когнітивний компонент (уміння здійснювати пошук та обробку інформації), емоційно-вольовий компонент (емоційне ставлення до діяльності, вольові риси, відбиття емоційних переживань внутрішнього світу іншої людини), комунікативний компонент (розвинуті комунікативні вміння), діяльнісно-практичний компонент (наявність сформованих професійних умінь та навичок). Автором доведено, що підвищення ефективності формування професійної ідентичності майбутніх учителів засобами інформаційних технологій забезпечує комплекс педагогічних умов (використання можливостей інформаційного середовища Moodle та застосування проектного навчання) й психологічних умов (підвищення інтересу до формування професійної ідентичності на основі індивідуалізації навчання; застосування інтерактивних методів навчання для розвитку самомотивації, емпатії та рефлексії) [6].

Дослідження С. Криштоф присвячено підготовці майбутніх учителів природничо-математичних дисциплін до використання Інтернет-підтримки у процесі навчання старшокласників [4]. Для ефективної підготовки майбутніх учителів природничо-математичних дисциплін до використання Інтернет-підтримки у процесі навчання старшокласників дослідницею теоретично обґрунтовано й перевірено відповідну технологію, яка реалізується у три етапи: базовий (систематизація й поглиблення знань студентів з Інтернет-технологій, розвиток інформаційно-пошукових, інформаційно-аналітичних та інформаційно-технологічних вмінь), процесуальний (комплексне формування

опорних знань і вмінь, необхідних для здійснення ефективної Інтернет-підтримки навчання) та практично-коригувальний (набуття студентами власного досвіду використання Інтернет-підтримки в реальному навчальному процесі загальноосвітньої школи, коригування їх готовності до такої діяльності, на формування у майбутніх учителів здатності до самостійного вдосконалення своєї підготовки) [4].

У дослідження Л. Нікітченко та Н. Левчук висвітлено теоретико-методичні засади підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін у процесі фахової практики [5]. У структурі професійної підготовки автором виділено наступні компоненти та їх відповідні показники: мотиваційний компонент (професійно ціннісні орієнтації, мотивація досягнення успіху, самооцінка власних професійно значущих якостей, прагнення до самовдосконалення), змістовий компонент (комплекс педагогічних і спеціальних знань), практично-діяльнісний компонент (навички практичної роботи, рефлексивні вміння, творчий потенціал); організаційно-методичний компонент (організаційно-комунікативні здібності, вміння забезпечувати ефективний навчально-пізнавальний процес, самостійність вибору засобів, прийомів та методів роботи) [5].

Л. Бахмат розкрито педагогічні умови формування самооцінювання навчальних досягнень у професійній підготовці майбутніх учителів [2]. У роботі автор визначає взаємозалежність і взаємозв'язок професійної діяльності, професійної самосвідомості та самооцінки майбутнього вчителя. При цьому, ними виділено прогностичну, актуальну, потенційну, рефлексивну та ретроспективну самооцінку. Автор наголошує, що формування самооцінювання навчальних досягнень у професійній підготовці майбутніх учителів буде ефективним, якщо: здійснюється розвиток мотивації до самооцінювання, ведеться професійне педагогічне спілкування, відбувається накопичення індивідуального досвіду само оцінювання особистості, здійснюється розвиток інтелектуальних операцій самооцінювання, ставлення до себе як до активного суб'єкта діяльності з самооцінювання стану професійної підготовки, забезпечується реалізація активного та пасивного механізмів формування самооцінки особистості [2].

Отже, підсумовуючи зазначене, можна стверджувати, що у професійній підготовці майбутніх вчителів сьогодні все більшої уваги отримує компетентнісний підхід, що зумовлено оновленням законодавчої бази вищої освіти України. У працях науковців розглядаються як професійна (фахова) компетентність вчителя загалом, так і її окремі складові, зокрема загальнокультурна компетентність. Проте авторами використана різна концептуальна база понять «компетенція» та «компетентність». Особлива увага приділена інформаційним технологіям як засобу професійної підготовки майбутніх вчителів та підготовці майбутніх учителів до ефективного їх використання у подальшій професійній діяльності. У більшості досліджень увагу зосереджено на інтерактивних технологіях навчання та методах стимулювання творчої активності студентів, зокрема через їх професійну орієнтацію та створення рефлексивного середовища. Окрему увагу приділено формуванню самооцінювання вчителя та підготовці майбутніх учителів до

формування соціального здоров'я учнів основної школи. Також важливе значення у професійній підготовці майбутнього вчителя займає фахова практика, як інструмент підготовки майбутнього вчителя до професійно-педагогічної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Бабич В. І. Теоретичні і методичні засади професійної підготовки майбутніх учителів до формування соціального здоров'я учнів основної школи // Старобільськ, 2015. – 579 с.
2. Бахмат Л. В. Педагогічні умови формування самооцінювання навчальних досягнень у професійній підготовці майбутніх учителів // Переяслав-Хмельницький, 2016. – 20 с.
3. Варга Л. І. Формування комунікативної культури майбутніх учителів засобами інтерактивних технологій // Рівне, 2017. – 298 с.
4. Криштоф С. Д. Підготовка майбутніх учителів природничо-математичних дисциплін до використання Інтернет-підтримки у процесі навчання старшокласників // Х., 2012. – 20 с.
5. Нікітченко Л. О. Теоретико-методичні засади підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін у процесі фахової практики // Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. – 296 с.
6. Романишина О. Я. Теоретичні і методичні основи формування професійної ідентичності майбутніх учителів засобами інформаційних технологій // Вінниця, 2016. – 489 с.